

[JUDICI CÚPULA MOSSOS]

Dilluns 15/06: L'hora dels fiscals amb "trets" inventats. I aquests són els millors?

written by Lluís Busquets | 16 de juny de 2020

Recta final de la vista amb els informes de les parts. Aquest matí de dilluns a l'Audiència Nacional, ha estat el torn de la Fiscalia que havia de justificar perquè persistia en una condemna per sedició i com és que proposava com alternativa la de la desobediència. Ha arribat l'hora dels fiscals. La sessió ha comença tocat un quart d'11. El Major **Trapero**, la intendent **Laplana**, l'exsecretari general, **Cèsar Puig** i **Pere Soler**, exdirector general de la Policia, seuen al banc d'acusació (i no darrere les seves defenses). La impressió és que la opinió pública, pel fet d'haver rebaixat l'acusació de rebel·lió a sedició, troba la causa de la cúpula d'interior gairebé guanyada i no. Fiscalia segueix demanant deu anys!

La primera sensació és que les audiències de gener, febrer i març no van servir res. El fiscal **Miguel Ángel Carballo** insisteix que els ME ser utilitzats per donar una certa oficialitat institucional al referèndum així com un "abandonament de funcions" el 20-IX. Argument principal: potser no s'ha pogut demostrar prou la culpabilitat dels acusats, però la cosa va ser molt greu i no es pot quedar impune com un simple delicte de desobediència. Retreu als acusats que no actuessin de manera "contudent" sense parapetar-se rere "l'excusa de la proporcionalitat i la pau social" (com si l'ordre de la jutgessa de **Armas** no hagués existit). Per al fiscal l'important era no el "com" sinó el "què": que el referèndum no se celebrés. I els ME no el van

evitar. Sembla que argumenti amb un punt de mandra, amb to baix, i justifica l'acusació amb la sentència del TS als líders del denominat "procés" injustament condemnats. Encara confon la perífrasi optativa "s'ha de celebrar el referèndum" com un mandat, com si les proves pericials del TS no haguessin existit. Inventa un nou concepte, "desobediència tumultuària", lloa l'actuació directiva de **Pérez de los Cobos** (mentider compulsiu) i el paperot del Sr. **Millo** i no dona credibilitat al pla de detenció del govern català.

Quant a l'exdirector de la Policia, **Pere Soler**, "no només dotava de mitjans tothom", sinó que preparava els recursos segons el pla dels ME (i mostra un mail que no té res d'acusatori igual com el d'un ME de Lleida que estava en un xat de *whatsapp*, un mail que ha estat arxivat dues vegades). Arriba a dir que **Trapero** ascendí a Major, perquè ja se'l preparava per dirigir el procés (!). Repeteixo perplex el que ja he escrit alguna altra vegada: aquests són els millor fiscals d'Espanya? Els que repeteixen el que ha estat desacreditat? Passant papers a $\frac{1}{4}$ de 12 el Sr. **Carballo** ha apagat el micro i la magistrada **Espejel** l'ha hagut d'avisar...

El Fiscal considera que crits com "votarem" o "La nit serà llarga" dirigits a la GC de la seu d'Economia el 20-IX són elements claus per constituir el delicte de sedició. La inactivitat de la BRIMO i de la ARRO (que fou ben activa aquella nit) en seria la prova de càrrec. No van fer res contra les "butifarrades", critica (!?). El Fiscal carrega contra la "poca eficàcia" de les 292 intervencions d'ordre públic durant el referèndum de l'1-0. Utilitza un concepte de la seva creació: "desactuació conjunta". Salta d'un acusat a l'altre. Esmenta **Carme Forcadell** i tot. Té un garbuix mental i un desordre argumentatiu considerables. **Carballo** argüeix que els quatre acusats van cometre sedició en participar en l'alçament tumultuari i la inactivitat per impedir el referèndum. Treu a llum, com un retret, un informe de **Trapero** on el Major es mostra "orgullós" de la feina feta durant el

referèndum. O l'opinió del ME **Donaire**, compromès amb la independència. Diu que els ME no requisaven urnes, sinó que la gent els les donava després de la votació i aixecaven acta. Fins i tot la pífia quan diu que el 20-IX es van sentir trets i ha de demanar perdó: volia dir sorolls de megafonia. Però no es rendeix: els ME patien un setge i es podien pensar que eren GC! Aquest lapsus dels trets té la seva importància. Fa pensar en el jutge instructor del TS **Pablo Llarena**, que, amb el processament per rebel·lió, no tan sols va mantenir injustament tancats durant més d'un any en presó preventiva els presos polítics sinó que els va privar dels seus drets polítics. I ningú no li ha passat comptes! **Llarena** va comparar aleshores la concentració del 20-IX "amb un supòsit de presa d'ostatges amb trets a l'aire". Una retòrica pensada per comparar-ho amb un cop d'estat, que encara deu barrinar en el cap de **Carballo**. D'aquí deu venir el lapsus. La seva conclusió?: "**Trapero, Soler i Puig** van contribuir de forma decisiva per tal que el cos dels Mossos es posés al servei del procés secessionista".

Són quarts d'una. Recés de 10 minuts que serà una mitja horeta. De moment, no hi ha hagut manera, malgrat els intents, d'inflar el globus de la sedició. És el torn del fiscal **Pedro Rovira**. Inicia amb una prèvia al Tribunal: si contradiu al seu company, no li ha de tenir en compte. Començava amb munició mullada? Ni junts han pogut preparar l'acusació? Vol encarregar-se de justificar que, si no hi ha sedició, hi ha desobediència. I la primera va ser al TC i, després, al TSJC. El TS és un superior jeràrquics respecte a l'AN i, per això, el canvi de qualificació. No s'absté de fer lloances a l'actuació de **Pérez de los Cobos**. Glossa l'agenda Moleskine i l'*Enfocats*, que ningú no ha llegit. "Dos documents importantíssims", remarca. Altrament, **Cèsar Puig** no era cap simple "comptable", perquè participava a les reunions de la Junta de Seguretat. Cal aplicar el "principi de la pròpia de responsabilitat" bàsic en el dret penal i utilitza la tesi del penalista alemany **Claus Roxin**, sobre l'*autoria mediata* en els

aparells organitzats de poder per bastir la culpabilitat dels acusats en la sedició. Empra el concepte “desobediència per omissió”, un argument utilitzat contra alguns alcaldes que van cedir locals pel referèndum de l’1-0.

La tesi de la fiscalia és que els acusats van participar en la sedició que ha dictat el TS. I, si el tribunal de l’AN ho considera poc provat, reclama la desobediència perquè en cas contrari les resolucions del TC quedarien en no-res. Pitjor:” Les actuacions del TSJC i del jutjat 13 de Barcelona, on quedarien? Seria tot paper mullat!” No hi ha pacifisme possible “quan es va en contra d’una resolució judicial”, argumenta. S’embolica dient que els ME haurien enviat BRIMO i ARRO i hi hagués hagut banderes espanyoles en les concentracions. La desobediència és segura perquè el ministre públic no pot sinó defensar la “legalitat”. Acaba **Rubira** carregant contra la gestió de **Trapero** que titlla de “deplorable i delictiva” i defensa l’actuació de les FCSE iamb la petició de penes dels fiscals per sedició i desobediència. Per avui, prou. Són $\frac{1}{4}$ de 3.

A la senyora **Tubau**, lletrada de **Trapero** i **Laplana**, i als altres defensors no els faltaran arguments per tombar aquestes acusacions tan febles. **Olga Tubau**, ja va saber desactivar de **los Cobos** en el seu moment, demostrant davant del tribunal que totes les seves acusacions d’inacció dels ME no les podia provar de cap manera. I encara més: portant a la sala uns testimonis també directes d’un gran valor probatori que demostraven que allò que deia el coronel de la Guàrdia Civil era mentida... Arguments per a l’absolució, cert. Si no fos... Si no fos que, amb la sensació d’una fiscalia jugant a casa, amb desídia i mala preparació, basant-se en material probatori feble i informes policials plens de mentides, un té por que la sentència ja estigui dictada. I no pas per desobediència. Tan debò ens equivoquem!